

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 81. Hujus divortii causæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI. suo, quam Regni sui nomine amplifi
 A.C. 1599. mas reddidit grates.

§. LXXXI.

Hujus divortii causa.

*Spond. Da-
 niel &
 Thuan. l. c.*

Jam dudum adeo exigua animorum
 consensio inter Henricum, & Marg-
 ritam vigeat, ut ipsa post Estreæ De-
 cissæ, Regis concubinæ, obitum haud re-
 luctanter matrimonium suum dissolu-
 consentiret, & quidem præcipue ob ra-
 tiones sequentes I. "Francisci I. Soror
 „ac Joannæ, quæ Regis Parens extitit
 „Mater erat magna Avita Margarita
 „Reginæ, proin ipsa Regina Henricum
 „IV. in tertio consanguinitatis gradu at-
 „tingebat. II. Quamvis Carolus IX.
 „Franciæ Rex legis hoc matrimonium
 „irritantis gratiam a Gregorio XIII.
 „summo Pontifice petierit, obtinuerit-
 „que, id tamen haud consulta imo &
 „& penitus ignara Regina factum fuit.
 „ac ipsemet Henricus Rex, cum adhuc
 „eo tempore Hugonottarum secta infe-
 „ctus esset, ante contractum matrimo-
 „nium hanc veniam, utpote ipsam clau-
 „sivum Ecclesiæ auctoritatem viliper-
 „dens, minime curasset, & licet eam e-
 „jurata Calvinii hæresi, ac contracto
 „jam matrimonio postulasset, illa tamen
 „omnino irrita fuit, eoquod Margarita
 „in hoc matrimonium nunquam consen-
 „sisset.

Sæcul. XVI.
A.C.1598.

„fisset. III. Hæc ipsa dispensatio ea ex
 „parte nullius erat valoris, eoquod eam
 „Henricus Rex post consummatum ma-
 „trimonium petiisset, falso exponens,
 „quod jamjam ad Catholicam fidem re-
 „diisset, & Pontifex hanc gratiam dun-
 „taxat, si preces veritati nitantur, con-
 „cessisset, cum tamen eo ipso tempore
 „Rex publico scripto declarasset, quod
 „nunquam ex animo, sed duntaxat ex
 „mortis metu hæresin abjecisset, Mar-
 „garita autem ad has nuptias a Matre
 „sua Catharina, & a Carolo fratre, ne-
 „quidem facta dispensationis obtentæ
 „mentionem, inducta fuisset. IV. Ex
 „Concilii Tridentini dispositione ejus-
 „modi dispensationes gratiose concessæ
 „tanquam irritæ declarantur, nisi prius
 „Ordinarii de iis cognoverint, hæc au-
 „tem dispensatio, qualiscunque demum
 „fuerit, nec Parisiensi Episcopo, nec ulli
 „Parocho fuit exhibita: „ Porro quoad
 hoc punctum venit admirandum, quod
 Rex in causæ suæ patrocinium vocare
 voluerit Tridentinam Synodum, quam
 ipse tamen in suo Regno acceptare con-
 stanter recusabat. “ V. Ex hoc ipso,
 „quod idem Concilium in Galliis non
 „fuisse receptum, Oratores provide-
 „bant quandam dissolvendi matrimonii
 „rationem, & obtendebant cognationem
 „spiritualem, eoquod Henricus II. Mar-

G g 2

„ga-

Sæcul. XVI.
A.C. 1599.

„garitæ Pater Henricum IV. de sac
„fonte levasset; quamvis ergo hoc in
„pedimentum inter Patrini filios, & bo
„ptizatum post Concilii Tridentini de
„clarationem fuisset sublatum, hac t
„men Synodo in Galliis non recepta ib
„dem eadem adhuc ratio vigere videb
„tur. Denique postrema, ac præcipua
„ratio erat, quod Margarita Regina no
„dum decimum nonum ætatis suæ an
„num egressa a Carolo IX. Rege fratr
„suo, nec non a Catharina Medicæ
„Matre sua ad has nuptias non mod
„metu & reverentia, sed etiam precum
„minarumque importunitate adact
„fuisset. „ Hisce rationibus illi, qui
„hunc libellum supplicem conficiebant,
„insuper adjunxere, quod Senatus Pari
„siensis, omnesque Regni Ordines impe
„se instarent, ut Rex nova uxore ducta
„susceptisque hæredibus Regni salutem
„sartam servet; „quamvis enim, inquie
„bant illi, legitimi non deessent Regni
„hæredes, nihilominus ad firmandam
„Regni securitatem tot factionibus ar
„tea turbatam plurimum interest, ut
„Francia ex eodem, qui tot curis, in
„pensisque quietem revocavit, prolem
„deinceps regnaturam habeat, quæ te
„men ex Regina, cum jam quadragesi
„mum sextum ætatis annum attigerit,
„haud amplius sperari potest; ob eus
„mod

Daniel. hist.
de Frans.
7. 259.

„modi autem, similesque cauffas matri-
 „monia priora fuerunt diffoluta, prout o-
 „cto Gallicæ stirpis Principum exemplis
 „comprobatum redditur. „ Addeban-
 „tur equidem his plures adhuc aliæ ra-
 „tiones, attamen præcipua, quæ re ipfa
 Regem ad follicitandum suum divor-
 tium impellebat, erat infanus amor, quo
 tantopere Gabrielam Eſtræam Pelfortii
 Duciffam deperibat, ut illam thori,
 thronique fociam, ex qua jamjam duos
 filios Cæſarem, & Alexandrum ſuſce-
 perat, fieri percuperet, quamvis paulo
 poſt divina providentia non modo ob-
 cæcati hujus Regis conſilium, quam
 ambitioſa hujus fœminæ molimina re-
 pentino, eoque ſat funeſto eventu ever-
 teret, uti poſtea narrabimus.

Sæcul. XVI.
 A.C. 1599.

§. LXXXII.

*Allegatæ divortii rationes maturius
 diſcuſſæ.*

Cum inter graviores, quæ exponeban-
 tur, rationes abs dubio eſſet violen-
 tia, qua Margarita ſeſe ad Regis nu-
 ptias adactam fuiſſe aſſerebat, hinc de-
 ſuper Regina ſecundum juris præſcri-
 pta examinabatur, quæ etiam interpo-
 ſita juramenti Religione aſſeverabat,
 quod nonniſi Parentum reverentia, me-
 tuque impulſa Henrico ſociata fuerit, nec
 unquam hoc matrimonium fore vali-
 dum

Spond. l. c.
 n. 13.
 Daniel p. 244

G g 3 dum